

natisne še ostali rokopis ter na svetlo da vsa knjiga ob jednom, ako g. pisatelj odobri potrebne jezikovne poprave, kakor želi odbor. Nikdar pa odbor ni bil toliko nespameten, da bil hotel samo „četiri pole“ dajati na svetlo. To naj se v „predgovoru“ omenjene knjige resnici na čast in obrambo popravi. — Vrne se gg. pisateljem več rokopisov, ker jih Matica ne more vzprejeti. — Rokopis „Turki in Turkinje“ po Amicisu se izroči prof. Zupančiču v pregled. — Ponujani prevod Šenovca romana „Kletva“ se ne vzprejme, ker sploh ne kaže prelagati na slovenski jezik hrvaških knjig. Znanje hrvaškega jezika se je med nami že tako razširilo, da vsak omikani Slovenec hrvaške knjige brez posebnega zadržka čita v izvorniku. — Sklene se naprositi prof. Glowacki, da kmalu pošlje II. del svoje flore slovenskih dežel, ker bi Matica prihodnje leto rada izdala vso knjigo na jeden pot. — Drugi del „Lovčevih zapiskov“ naj se priredi za tisk. — Prevod povesti Kraszewskega „Koča za vasjo“ naj se še nekoliko popravi, ker je po nekaterih mestih nedostaten. — Prof. Sonnenleitnerju na Dunaji naj se pismeno izreče zahvala, ker se je pod njegovim nadzorovanjem zdelovala prekrasna Miklošičeva podoba. — Odločijo se pisateljem za l. 1882. in 1883. nagrade, a s tem dodatkom, da se od nadgrad odštejejo potroški za popraviljanje nedostatnih rokopisov in za neopravičene tiskarske korekture. — Gospodarskemu odseku se naroči, skrbeti za to, da tiskarna gotovo dotiska knjige do 1. novembra, ker so se za letos že čez mero zapoznele, česar ni kriv odbor, ki je o pravem času pripravil vse rokopise. — Odbor sklene občni zbor Matice Slovenske sklicati na 19. dan novembra. — Naroči se odseku za premembo Matičnih pravil dotlej sestaviti in odboru predložiti svoje poročilo.

Šolske knjige. Hrovatova „Latinska slovnica“ in Žepičeve „Vaje“, katere je založil dež. odbor Krajski, pošle so do zadnjega izvoda. Deželni odbor je samo za „Vaje“, stržil 1260 gld., tako da se je knjiga dobro izplačala. Novo izdanje obeh knjig se je naročilo, kakor čujemo, g. prof. V. Kermavnarju v Ljubljani.

Slovenska književnost. Sveta Gora pri Gorici, zgodovina te božje poti, 183 str. — Sveta Gora pri Gorici. Nekaj zgodovinskih črtic o tej božji poti s poukom o romanji in razkazom svetogorskih odpustkov, 28 str. — Devetdnevnic k časti milostne Matere Božje na Sv. Gori pri Gorici, 39 str. Te tri knjižice v jedni spisal je gosp. Anton Červ, mašnik na Sv. Gori, založil svetogorski vodja L. Rutar, a natisnila s prav lepimi črkami „Hilarijanska tiskarna“ v Gorici, 1883. — G. A. Červ je kot jedernati, humoristični pisatelj slovenski (po svojih spisih v „Glasu“ in „Soči“) znan ne samo po Goriškem, nego tudi zunaj mej svoje ožje domovine. V prvi izmed gori navedenih knjižic nam je opisal s krepko, gladko in do srca sezajočo besedo zgodovino „te najimenitnejše božje poti na Slovenskem, ker se je tu sama nebeška Kraljica prikazala in neposredno ukazala, naj se jej ondi cerkev zida“ (iz pregovora) S tem je gosp. pisatelj donesel veliko zanimivega in kritično urejenega gradiva za kulturno zgodovino goriško v preteklih treh stoletjih. Naj bi nas tako nadarjen in slovenščine v popolni meri vešč pisatelj kmalu razveselil s kakim drugim delom svojega krepkega peresa! — Opomnje vredno je, da gori navedenih knjig nekateri slovenski listi nalašč niso hoteli omeniti, ker govori o Sv. Gori na Goriškem! (A večkrat so tega krivi tudi gg. pisatelji in založniki sami,